

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Massilien. Et Agaten. Episcopis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

Ecclesiæ vestræ auctoritate apostolica confirmamus, & præsentis scripti pagina communimus. Nulli ergo &c. Datum Laterani III. Idus Iunij.

MASSILIEN. ET AGATEN.
Episcopis.

*Epist. 91.
Vt curam sulci-
pianæ restaura-
di monasteria
in insulis Arca-
rum.
Cap. Cùm di-
lectus. De his
quæ vi metris
causa sunt.
Vide suprâ lib.
1. epist. 274.*

Cùm dilectus filius Abbas de Floreia nuper ad nostram præsentiam accessisset, nobis exposuit diligenter, & hoc ipsum Abbatis insularum & aliorum quorundam litteræ continebant, quòd in insulis Aræarum fratres Cisterciens. quondam fuerant commorati; sed eis in captivitatem paganorum deductis, quoniam locus mari erat vicinus, illuc se quidam regulares Canonici transtulerunt, qui licet jam per annos triginta Canonicorum regularium habitum portavissent, opera tamen contraria regularibus faciebant, sed ad se Domino inspirante reversi, monasticum ordinem ibidem plantari volebant secundum Cisterciens. instituta. quod etiam diocesanus Episcopus affectabat. Vnde nos ad Abbatis ipsius instantiam venerabili fratri nostro Arelaten. Archiepiscopo dedimus in mandatis, ut si diocesani Episcopi & eorundem fratrum in idipsum desideria convenirent, Cisterciens. monachos institueret in insula memorata, facturus de Canonicis quod crederet expedire secundum canonicam honestatem. His igitur litteris impetratis, idem Abbas de Floreia reversus ad propria, prius quàm eas ad dictum Archiepiscopum detulisset, cum venerabili fratre nostro Tolonen. Episcopo ad locum memoratum accessit, & omnium fratrum ibidem manentium in tantum obtinuerunt assensum pariter & favorem, quòd Abbas insularum claves domus & seipsum in manibus alterius Abbatis tradidit, professione facta cum quibusdam ex Canonicis de Cisterciens. ordine in posterum observando. quod & quidam Canonicorum in manu ejusdem Abbatis de Floreia sacramento præstito firmaverunt, osculo dato eidem, quòd usque in finem in eodem ordine permanerent. aliis promittentibus per juratoriam cautionem quòd per se vel alios contra factum istud de cetero non venirent. jurantibus reliquis quòd super provisione sua starent arbitrio Episcopi memorati, & nobilis viri G. de Fossa Sacristæ, qui

aberat, assensu probato per testes. quod postmodum rediens est confessus. Consequenter verò idem Episcopus & Abbas de Floreia dicto Archiepiscopo Arelaten. per suas litteras intimarunt quòd diocesanus Episcopus & Canonici memorati translationem Cisterciens. fratrum illuc fieri unanimiter appetebant. quod acceptans Archiepiscopus memoratus, factum eorum auctoritate quaungebatur apostolica confirmavit, vices suas eis in hac parte committens, ut quæ bene incepterant de instituendo ibi ordine Cisterciens. vice ipsius perducerent ad effectum. Cujus mandatis parentes humiliter & devotè, quæ ipsis injuncta fuerant curaverunt ducere ad effectum, dantes generali Cisterciens. Capitulo in mandatis ut in prædicto loco suum ordinem instituere procurarent. Petebatur itaque pro jamdicto Abbate de Floreia translationem factam ratam à nobis haberi, & auctoritate sedis apost. confirmari, transgressores etiam & contradictores omnes, qui contra vota & juramenta præstita nitentur quod ab eis factum fuerat impedire, canonica pena percelli. Ceterum F. Sacrista, P. Wardi, & P. Guil. coram venerabili fratre nostro P. Portuen. Episcopo, quem ipsis & parti alteri dedimus auditorem, processum negotij aliter proponebant. Cùm enim prædicto Arelaten. Archiepiscopo causa fuerit à nobis sub forma, quam præmissimus, delegata, præfatus Abbas accedens ad locum cum Episcopo Tolonen. prius quàm litteras nostras Archiepiscopo præsentasset, qui juxta tenorem ipsarum de singulis debebat inquirere diligenter, motu proprio cum socia multitudine insulam occupavit, constanter affirmans quòd eis volentibus, vel nolentibus, locus idem purè ac simpliciter à nobis sibi fuerat assignatus. Cùmque se in his gravari sentirent, Abbate ipsorum eis omne auxilium denegante, qui contra quosdam de Canonicis odium dicebatur & ingratitude concepisset, (unde in ipsorum dispendium super munitione armatos ponere non expavit, amota inde scala, ne facultas esset Canonicis ascendendi) sedem apostolicam appellarunt. Sed dicti Abbates nihilominus ab incepta violentia desistentes, cùm quosdam ex ipsis non possent corrumpere pecuniæ sponione, quod super his starent mandatis Episc.

copi Tolonenſis per violentiam cogere voluerunt. Cū autem nec quindecim dierum poſſent inducias obtinere, quas quidam ex ipſis ad deliberandum plenariè poſtularant, jurare compulſi fuerunt mandato dicti Epifcopi & G. de Foſſa laïci, qui eis arduæ rupis præcipitium fuerat comminatus, ſe ſuper præmiſſis quaſtionibus parituros. Alij promiferunt in manu Abbatis, probatione ſibi annua reſervata, quòd regulam Ciftercien. obſervarent. Aliqui verò nec juraverunt, nec promiſſionem aliquam facere voluerunt. Horum ergo tacita veritate, nominati Epifcopus & Abbas de Floreia dicto Archiepiſcopo ſuggeſſerunt quòd dioceſanus Epifcopus & omnes loci Canonici ſuper inſtitutione Ciftercien. unanimiter concordabant. & ita fuit ejus confirmatio impetrata. Sed cū paucis diebus elapſis præfati Canonici Archiepiſcopo cuncta quaę geſta fuerant intimaveſſent, ipſe quod in præjudicium eorum factum fuerat, ipſis compatiens, revocavit, reſtituens eos ad omnia quaę habuerant tempore illo quo literaę fuerant impetrataę; licet poſtmodum poſſeſſionem eorum prætermiſſo juris ordine ſequeſtrarit, contradictores omnes excommunicationis gladio percellendo. Et cū, Canonici ad reſtitutionem inſtantibus, confeſſiones & atteſtationes utriuſque partis audiviſſet, ad nos duxit ipſum negotium remittendum. Partibus itaque apud ſedem apoſt. conſtitutis, Canonici ſpoliati ſæpeditum Abbatem de Floreia multipliciter arguebant. Primò, quòd literas à nobis per veritatis ſuppreſſionem & expreſſionem falſitatis ſtuduerat impetrare: Suppreſſum enim fuerat in illis, quòd Eccleſia de inſulis Aream ad Ro. Eccleſiam ſolummodo pertineret; ſicut ipſius privilegia, quorum ad nos tranſcripta præfatus Archiepiſcopus deſtinavit, indicant evidenter. Falſitatis verò ſuggeſtio inde perpenditur, quòd omnes Canonici tranſlationem ordinis cum dioceſano Epifcopo pariter affectabant, quod aliter eſſe ipſorum contradicção liquidò arguebat. Sed neque ſæpeditus Tolonenſis Epifcopus dioceſanus erat ipſorum, qui nullo mediante ad Ro. Eccleſiam pertinebant. unde ipſius conſenſus in hac parte pro nullo erat penitus reputandus. Secundò, quòd per vim & dolum eos ſeduxit pariter & coëgit ut quidam eorum votum

emitterent, alij juramenta præſtarent. Nos ergo rationibus & allegationibus partium per jamdictum Epifcopum Portuenſem, * qui eas in ſcriptis nobis exhibuit, plenius intellectis, quia conſtitit nobis de voto emiſſo & præſtito juramento à Canoniciſ Inſularum quòd regulam Ciftercien. obſervarent, vel quòd ordinationem hujusmodi nullatenus impedirent, cū utrumque ſervatum non vergat in diſpendium ſalutis æternæ, nolentes viam perjuriis aperiri, non obſtante violentia quaę proponebatur illata, cū neque metum mortis contingerit neque corporis cruciatum, & ideo non debuerat cadere in conſtantes, nec obſiſtente dolo quo ſe proponebant fuiſſe ſeductos, cū talis dolus non tam ad circumventionem Abbatis quàm ad fatuitatem eorum debeat retorqueri, ſuper reſtitutione petita ſilentium eis de conſilio fratrum noſtrorum duximus ſententialiter imponendum. Verū quoniam ſæpediti Epifcopus & Abbas de Floreia, ſines mandati per ſua temeritatis audaciam excedentes, quod per jamdictum Arelaten. Archiepiſcopum, cui cauſa fuerat delegata, fieri debuiſſet, per ſe ipſos facere præſumpſerunt, & quia literaę per ſuppreſſionem veritatis & falſitatis expreſſionem fuerant impetrataę, factum ipſorum tanquam minus legitimum per ſententiam duximus irritandum. Et quia ſecundum Apoſtolum inſtantia noſtra quotidiana eſt omnium Eccleſiarum ſolicitudo continua, ne occasione præmiſſæ diſcordiæ locus idem remaneat deſtitutus, & delictum perſonarum in damnum Eccleſiæ convertatur, fraternitati veſtræ per ap. ſcripta mandamus atque præcipimus quatenus Deū habentes præ oculis, ad ordinationem ipſius Eccleſiæ vice noſtra ſolicitiùs intendatis; in qua per viros ejuſdem ordinis, ſi fieri poterit, regularium Canonicoꝝ profeſſionem & ordinem volumus reformari. Alioquin, ne locus idem remaneat deformatus, per fratres Ciftercien. ordinis eundem reformari volumus & mandamus, correptione prædictorum exceſſuum nobis in hoc articulo reſervata: ita quòd ſi per ſolicitudinem & providentiam veſtram locus idem Ciftercienſibus fuerit assignatus, nullum, quoad jus proprietatis, Eccleſiæ Romanæ præjudicium generetur, quod in plerisque monaſteriis ejuſdem ordinis novi-

* In tercia Col-
leſi additur,
eiſdem audito-
rem conſeſſum
à nobis.

398 Epistolarum Innocentij III.

mus observari. Taliter autem mandatum apostolicum exequamini, ut fraternitatem vestram, de qua plenè confidimus, debeamus meritò commendare. Quòd si præmissum locum Cisterciensibus duxeritis conferendum, Canonicis memoratis in locis idoneis per vos provideri volumus competenter. Nullis literis &c. præter assensum partium &c. Datum Laterani IV. Idus Iunij.

E I S D E M.

Epist. 92.
De confirma-
tione privile-
giorum.

Cvm à nobis petitur &c. usque ad verbum assensu, Ecclesiam de Cuchevald. cum capell. de Silton. & de Brudeford, & omnibus alijs pertinentiis suis, sicut eam justè ac sine controversia possidetis, vobis & per vos Ecclesiæ vestræ auctoritate apostolica confirmamus &c. Decernimus ergo &c. Datum Laterani II. Idus Iunij.

M. PRIORI ET CANONICIS
de Novo Burgo.

Epist. 93.
De confirma-
tione privile-
giorum.

I Vstis petentium &c. usque ad verbum assensu, Ecclesiam de Hovingham, cum omnibus pertinentiis suis, sicut eam justè ac sine controversia possidetis, ad exemplar felicitis recordationis C. Papæ prædecessoris nostri vobis & per vos Ecclesiæ vestræ auctoritate apostolica confirmamus &c. Decernimus ergo &c. Datum ut suprâ.

MAGISTRO ET FRATRIBVS
Militiæ Templi.

Epist. 94.
Pronuntiatur
pro illis adver-
sus Canonicos
sancti Quinti-
ni.

Cvm ex conquestione vestra jam pridem ad audientiam sedis apostolicæ pervenisset quòd Canonici sancti Quintini vobis quasdam subtraherent de illarum præbendarum oblationibus portiones quas decedentibus Canonicis, seu quocunque modo cedentibus, percipitis annuales, felicitis recordationis Lucius Papa prædecessor noster causam ipsam sub hac forma venerabili fratri nostro Atrebaten. Episcopo delegavit, ut inspectis litteris quas super illis annualibus habebatis, si qua contra ipsarum continentiam subtracta existent, ea vobis omni appellatione postposita faceret resignari, & jamdictis Canonicis inhiheret districtiùs ne quid de proventibus, quos percipere in Ecclesia ipsa debetis, subtrahere aliquo modo præsumerent; quod si aliquatenus attentarent, ipsos dictiõione canonica

coërceret. Episcopus verò, sicut ex authentico ipsius cognovimus, per authentica vestra cognovit quòd quocunque modo præbendæ illius Ecclesiæ de persona ad personam transfirent, earum annualia in integrum percipere debeatis, & in usus vestros perpetuò possidere. Canonici verò quasdam obventiones, quas vocant panem, vinum, capones, & quadragesimam, exceperunt, occasione cujusdam transactionis quam inter eos & quendam fratrem vestrū intercessisse coram Sansone bonæ memoriæ Remen. Archiepiscopo affirmabant. Ad quod probandū licet testes plurimos induxissent, utrum tamen frater ille potestatem vel auctoritatem habuerit transigendi, vel excipiendi, quod ex parte vestra constantissimè negabatur, probare minimè potuerunt. Episcopus autem, licet ex abundantia, nihilominus tres ex vobis bonæ opinionis viros tactis sacrosanctis evangelijs jurare fecit prædictum fratrem sic transigendi vel excipiendi potestatem vel auctoritatem nullatenus habuisse, nec quòd litteras de ratihabitione habuerit, per dictos testes dictum fuerat, vel probatum. Vnde Episcopus ipse totam integritatē ipsorum annualiū vobis auctoritate apostolica adjudicavit, vos in adjudicata rei possessionem inducens: à cujus sententia, licet in commissione appellationis fuisset subterfugiū interdictum, Canonici tamē nihilominus appellarunt. Cūque postmodum iidem fratres ad sedem apostolicam accessissent, felicitis recordationis Urbanus Papa prædecessor noster bonæ memoriæ Boboni sancti Angeli Diacono Cardinali ipsum commisit negotium audiendum, ac postmodum sine debito terminandum. Qui intrècta & cognita veritate, quòd in commissionis litteris appellatio interdicta, nec suam Canonici fuerant persecuti, immo ei ex parte ipsorum interposito sacramento fuerat renuntiatum, jamdictam sententiam Episcopi de mandato & auctoritate apostolica roboravit. Ne igitur sedatum litigium ulterius malignitate aliqua suscitetur, nos Episcopi memorati sententiam, sicut à prædicto Cardinale de mandato est apostolico confirmata, ad exemplar memorati Urbani Papæ prædecessoris nostri ratam esse decernimus, & præsentis scripti pagina communimus, statuentes ut nulli omnino hominum &c. Datum Laterani Idibus Iunij.